

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 8C/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215202856
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Salayová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215202856.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda pred sudkyňou JUDr. Antóniou Salayovou v právnej veci žalobcov : v 1/ rade - N. V., L.. XX.XX.XXXX, P. J. O. XXXX/XX, XXX XX E. C. a v 2/ rade - L. V., L.. XX.XX.XXXX, P. J. C.. Q. XXXX/X, XXX XX E. C., oboch zastúpených advokátom : Mgr. Ľudovít Paulovič, so sídlom Martina Rázusa 19, 984 01 Lučenec proti žalovanej : S. O., L.. XX.XX.XXXX, P. J. C.. Q. XXXX/XX, XXX XX E. C., zastúpenej advokátom : dr. jur. Ferenc Mazács, so sídlom Alžbetínske nám.328/4/1094, 929 01 Dunajská Streda o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v 1/ rade nemajetkovú ujmu v sume 10.500,00 Eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi v 2/ rade nemajetkovú ujmu v sume 10.500,00 Eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu v 1/ rade a žalobu žalobcu v 2/ rade zamietá.

IV. Žalobcovi v 1/ rade sa priznáva náhrada trov konania vo výške 40,00 % a žalobcovi v 2/ rade sa priznáva náhrada trov konania vo výške 40,00 %.

V. Žalovaná je povinná zaplatiť Okresnému súdu Dunajská Streda súdny poplatok v sume 1.260,00 Eur do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

VI. Tlmočníkovi Ing. Jozefovi Törökovi, Mlynská 309/15, 929 01 Dunajská Streda, evidenčné číslo 951124, súd priznáva odmenu v sume 79,68 Eur, ktorú je povinná uctáreň Okresného súdu Dunajská Streda vyplatiť tlmočníkovi z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu, na účet tlmočníka vedeného v OTP Banke Slovensko, a.s., č. ú. 17045707/5200, IBAN : SK25 5200 0000 0000 1704 5707, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

VII. Štátu sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou zo dňa 25.02.2015 domáhali na tunajšom súde o náhradu nemajetkovej ujmy v sume po 15.000,00 Eur každý. Túto zdôvodňovali stratou im najbližšej osoby - matky, ktorá podľahla zraneniam pri dopravnej nehode. Nehodu zavinila žalovaná.

2. Žalovaná nepopierala základ žaloby. Namietala výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy tvrdiac, že vzťah žalobcov a ich nebohej matky nebol tak harmonický ako to v žalobe uvádzali.

3. Vo veci bolo vykonané dokazovanie vypočutím strán v konaní, vypočutím svedkov, oboznámením sa s obsahom spisov a listín v konaní zadováženými a na základe takto vykonaného dokazovania bol ustálený nasledovný skutkový stav veci.

4. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu 4T/115/2014, najmä z jeho rozsudku zo dňa 04.07.2014 (pripojený v tomto spise na č.l. 15) vyplýva, že žalovaná bola uznaná vinnou, že dňa 23.06.2013 v čase o 15.10 hod. na Bratislavskej ceste vo Veľkom Mederi nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho nezbadala v tom čase z pravej strany na ľavú riadne po vyznačenom priechode pre chodcov prechádzajúcu matku žalobcov, do ktorej autom narazila, a ktorá utrpela v dopravnej nehode zranenia, ktorým na mieste podľahla, teda inému z nedbanlivosti spôsobila smrť a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona, čím spáchala prečin usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písmeno h/ Tr. zák. Za to jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s podmieňaným odkladom so skúšobnou dobou na tri roky a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 5 rokov. Žalobcovi v 1/ rade bola priznaná náhrada škody vo výške 859,65 Eur. So zvyškom jeho nároku bol odkázaný na občianskoprávne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 04.07.2014. Žalovaná v trestnom konaní a tiež v tomto konaní prejavila ľútosť nad stratou matky žalobcov.

5. Žalobcovia v žalobe uviedli, že s nebohou matkou mali harmonický vzťah. Bola im oporou a starostlivou matkou, ktorá im pomáhala aj v jej dôchodkovom veku. V dôsledku jej straty sú ako rodina ochudobnení o rodinný život a zdieľanie citov, lásky, radosti s ňou prežívaných, čo u nich vyvoláva pocit smútku, beznádeje, ľútosť. Prežívajú opodstatnenú traumu, zúfalstvo, smútok, citovú ujmu, úzkosť z jej trvalej straty a nemožnosti ďalšieho spoločného života s ňou.

6. Žalobca v 1/ rade na pojednávaní dňa 25.01.2016 uviedol, že s matkou mal dokonalý vzťah. Nikdy nemal s ňou problémy. Žil s ňou v spoločnej domácnosti. Pomáhal jej. Odovzdával jej svoj príjem a ona s ním aj s jej dôchodkom hospodárila. Uviedol, že pôžičky mal u Providentu a potom jeden úver v banke, ale to bolo pred 20 rokmi. Splácal ich on. Mal aj pôžičky v Quatre, tam bola aj exekúcia. Alkohol požíva len keď ide s kamarátmi na pivo, vtedy si dá 5 - 6 pív, ale nie je to každodenne. Uviedol, že matku veľmi ľúbil. Bola spojivom, väzbou medzi nimi. Veľmi mu chýba. Chodí každý deň alebo každý druhý deň na jej hrob. Chorý je na nervy. Chýba mu. Je nervóznym. Stále na ňu myslí. U lekára s uvádzanými zdravotnými problémami nebol. Trestaný bol 1x, keď mali so sestrou nezhody pre jej spôsob života a jej partnera. Trestne stíhaný bol aj v roku 2005. Museli predať byt, lebo sám nevedel uhrádzať náklady. Od smrti matky nevie normálne spať. Je nervóznym. Žalobca v 2/ rade jej chýbal. On doma nebýval. Za čas čo bol vo výkone trestu mu posielala balíky.

7. Žalobca v 2/ rade na pojednávaní dňa 25.01.2016 uviedol, že jeho vzťah k matke bol veľmi dobrý. Navštevoval ju minimálne raz týždenne a ak bol doma tak aj každý deň. Doteraz je v šoku, má traumu ako ju tam videl na zemi. Prežíva to stále, čo tadiaľ prechádza. Uviedol, že jeho matka brala skutočnosť, že bol vo výkone trestu. Prvýkrát mu dobre vynadala. Nemôže povedať, že by to nebrala zle, ale nebola z toho zničená. Spočiatku bola z toho nešťastná, ale po čase sa to zlepšilo, ukludnila sa. Vedela, že je taký, a takého ho ľúbila. Od času, čo bol prepustený z výkonu trestu vedie normálny život. Matku strašne ľúbil. Vychádzali spolu dobre. Príležitostne jej dával peniaze. Zvykol jej nakupovať. V dôsledku smrti matky sa stal diabetikom. Musel si pichať inzulín. Schudol 20 kg. Chodí k lekárovi kvôli cukrovke. Zasa začal fajčiť, keď predtým 20 rokov nefajčil. Príležitostne musí užívať ukludňujúce lieky. Má problémy so spánkom. Uviedol, že vzťah žalobcu v 1/ rade a jeho matky bol ešte lepší ako jeho vzťah s matkou, lebo s ňou žil v spoločnej domácnosti, pomáhal jej.

8. Svedkyňa R. O. (č.l. 128) je matkou žalovanej. Uviedla, že od nebohej mala vedomosti o tom, že sa veľmi trápila kvôli svojim deťom a kvôli finančným problémom. Trápilo ju, že žalobca v 2/ rade bol vo výkone trestu. Hanbila sa za neho. Márne mu dohovárala. Nebol nikdy doma, keď ho potrebovala. Žalobca v 1/ rade, že mal úvery, ktoré ona musela splácať, že mal problémy s alkoholom. Často menil zamestnania. Bol aj nezamestnaný. Mala problémy s dcérou. Žalobca v 1/ rade to riešil so sestrou a bolo z toho trestné konanie.

9. Svedkyňa W. J. (č.l. 133) je sestrou nebohej matky žalobcov. Uviedla, že žalobcovia sú dobrí chlapci, jej sestra ich dobre vychovala. Navštevovali sa. Nevie o tom, či tam boli alebo nie nejaké dlhy. Žalobca v

1/ rade nepije. Dá si jedno pivo a dosť. Žalobcovia mali radi svoju matku. Pomáhali jej. Matka im chýba. Uviedla, že po smrti matky sa žalobcovia utiahli. Nemajú priateľov.

10.Svedkyňa T. B. (č.l. 135) je sestrenicou žalobcov. Uviedla, že žalobcovia a ich nebohá matka mali medzi sebou dobré vzťahy. Všade sú problémy. Matku mali veľmi radi. Pomáhali jej aj finančne. Nikdy sa nezvykla na nich sťažovať. Nespomínala problémy s peniazmi ani s alkoholom. Po jej smrti sa zmenili. Ona držala prakticky celú rodinu pokope. Chýba im. Zlomilo ich to, ale postupne to začínajú prekonávať. Z toho, že bol jej syn vo výkone trestu bola najprv zlomená, ale potom to brala kľudne, lebo tak musela. Posielala mu balíky, listy.

11.Svedok P. O. (č.l. 136) je kamarátom žalobcov. V čase, keď žila ich matka, chodieval k nim ako kamarát. Boli tam normálne pomery. Nezvykla mu hovoriť o problémoch ani o tom, ako fungovali v domácnosti. Nevie o problémoch s alkoholom ani o problémoch so splácaním úverov. Od smrti svojej matky sú smutní. Obidvaja jej počas život pomáhali. Nakupovali jej. Dávali peniaze na domácnosť. Nesťažovala sa na nich.

12.Svedkyňa C. I. (č.l. 138) poznala matku žalobcov, bola jej kamarátkou. Uviedla, že nebohá matka žalobcov sa jej sťažovala. Bola nešťastná, že jej najmilší syn je vo väzení, že ďalší prišiel o prácu, z dcéry, ktorá ju aj napadla. Vravela jej aj o finančných problémoch. Riešili to aj spolu. Taktiež jej zvykla hovoriť o požívaní alkoholu žalobcom v 1/ rade. Žalobca v 2/ rade doma nebýval. Žalobca v 1/ rade jej zvykol pomáhať, ale viac peňazí, že zobral z domu ako doniesol. Uviedla, že zvykla spomínať, že si siahne na život. Bola nešťastná, že nedostala od nich späť nič.

13.Z pripojenej kópie návrhu na uzavretie dohody o náhrade majetkovej ujmy (č.l. 32 až 36) vyplýva, že žalovaná prejavila úmysel uzavrieť dohodu so žalobcami ako aj ich sestrou o náhrade majetkovej ujmy a to písomným podaním dňa 17.12.2013. Súčasne v ňom vyjadrila úprimnú ľútosť a sústrasť nad stratou ich matky. okrem toho prostredníctvom svojho otca navrhla pomoc vo forme prispievania na mesačnú úhradu nákladov spojených s bývaním, ako to vyplynulo z výpovede svedkyne, pričom žalobca v 1/ rade potvrdil, že taká ponuka mu bola predložená, ale že ju asi nepochopil správne.

14.Z pripojeného rozsudku tunajšieho súdu 2T/9/05 - 67 zo dňa 11.01.2005 (č.l. 58) vyplýva, že žalobca v 1/ rade bol uznaný za vinného z trestného činu sprenevery, že dňa 05.09.2003, 18.11.2003, 18.11.2003 a 18.11.2003 uzavrel štyri zmluvy o prenájme s následnou kúpou, zo stanovených splátok realizoval iba časť splátok a spôsobil tým škodu vo výške 102.000,00 Sk. Bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na 36 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému náhradu škody vo výške 102.000,00 Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.2005.

15.Z pripojeného rozsudku tunajšieho súdu 3T/29/2004 - 1360 zo dňa 03.07.2009 (č.l. 60 a zhodne aj č.l. 153) vyplýva, že žalobca v 2/ rade dňa 15.05.2002 riadil osobné motorové vozidlo napriek právoplatne uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Dňa 21.07.2002 spolu s ďalšími sa vyhrážali fyzickou likvidáciou poškodeným a ďalším osobám a následne poškodených fyzicky napadli a spôsobili im poškodenia na zdraví v rozsahu uvedenom v rozsudku a dňa 02.08.2002 po tom, čo požil presne nezistené množstvo alkoholických nápojov, riadil osobné motorové vozidlo napriek právoplatne uloženému trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Tým spáchal dvojnásobný trestný čin marenia výkonu súdneho rozhodnutia, spolupáchateľstvom trestný čin ublíženia na zdraví čiastočne vo forme pokusu v jednočinnom súbehu s trestným činom násilia proti skupine obyvateľov a jednotlivcovi a trestným činom výtržníctva. Za to bol odsúdený k úhrnnému trestu odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2009. Zaradený bol do II. NVS.

16.Z pripojeného rozsudku tunajšieho súdu 1T/299/2012 - 94 zo dňa 23.01.2012 (č.l. 60) vyplýva, že žalobca v 1/ rade bol uznaný za vinného, že dňa 17.07.2012 v čase okolo 15.30 hod. vyhrážal sa svojej sestre zabitím a následne ju fyzicky aj napadol, teda úmyselne jej ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe, inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v súbehu s § 360 ods. 1 a ods. 2/ Tr. zák. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody

v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom na 2 roky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2013.

17.Z pripojeného trestného rozkazu tunajšieho súdu 1T/167/2015 - 70 zo dňa 11.12.2015 (č.l. 49) vyplýva, že tento trestný rozkaz sa netýka žalobcu v 2/ rade, ale jeho menovca.

18.Z pripojeného trestného rozkazu tunajšieho súdu 0T/77/2015 - 36 zo dňa 27.05.2015 (č.l. 52) vyplýva, že tento trestný rozkaz sa netýka žalobcu v 2/ rade, ale jeho menovca.

19.Z pripojeného trestného rozkazu tunajšieho súdu 0T/136/2014 - 36 zo dňa 14.07.2014 (č.l. 55) vyplýva, že tento trestný rozkaz sa netýka žalobcu v 1/ rade, ale jeho menovca.

20.Podľa ust. § 11/ Obč. zák. fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

21.Podľa ust. § 13 ods. 1/ Obč. zák. fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

22.Podľa ust. § 13 ods. 2/ Obč. zák. pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

23.Podľa ust. § 13 ods. 3/ Obč. zák. výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

24.Medzi stranami konania nebolo sporné, že dopravnú nehodu, v dôsledku ktorej došlo k úmrtiu matky žalobcov, zavinila žalovaná. Uvedené jednoznačne vyplýva z právoplatného trestného rozkazu, ktorým bola žalovaná uznaná na vinnú pretože ako vodička, účastníčka cestnej premávky, porušila dôležitú povinnosť, keď nevenovala dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke, čím došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpela matka žalobcov zranenie nezlučiteľné so životom. Navyiac uvedené nespochybňuje ani žalovaná. Nie je sporné ani to, že takto neoprávnené zasiahla do práv žalobcov, ktorí stratili svoju matku.

25.V tomto smere je nutné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2010 spisová značka 1Cdo/77/2009, ktorý za správny označil záver súdov nižších stupňov, že do osobnostných práv oprávnených osôb bolo zasiahnuté zavinením dopravnej nehody, pri ktorej zahynul blízky príbuzný (syn a brat). Obdobne z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. 2. 2011 spisová značka 5Cdo/265/2009 vyplýva, že „ ak medzi fyzickými osobami existujú sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, môže porušením práva na život jednej z nich dôjsť k nedovolenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Takýmto protiprávnym zásahom tretej osoby do práva na súkromie, respektíve práva na rodinný život môže byť ďalšiemu účastníkovi vzťahu spôsobená taká ujma, ktorá mu čiastočne alebo úplne bráni napĺňanie citovej potreby, to jest nemajetková ujma postihujúca inú ako majetkovú sféru, sféru osobnostnú, ku ktorej nepochybne patrí aj citová (emocionálna) sféra. Ak dôjde k smrti jedného z členov rodinného vzťahu, zostávajúca osoba môže utpieť citovú ujmu vo forme šoku, smútku zo straty blízkej osoby a takisto aj spoločenstva (vzťahu) s blízkou osobou “. Pri inom obdobnom rozsudku Najvyšší súd konštatoval, že zásah do emocionálnej sféry fyzickej osoby, spôsobený protiprávnym konaním tretej osoby, následkom, ktorého je úmrtie blízkej osoby, zakladá právo domáhať sa ochrany osobnosti podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že sa uplatňuje ako jednotný názor, v zmysle ktorého súčasťou práva na ochranu súkromia chránenej v ustanovení § 11 Občianskeho zákonníka, je rodinný život, spočívajúci v udržiavaní, rozvíjaní vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami, a konanie, ktoré spôsobilo násilné prerušenie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny.

26. Strata blízkej osoby, člena rodiny, v dôsledku jej úmrtia pri dopravnej nehode, je stratou nezvratnou a trvalou. V dôsledku tejto straty už nemôžu rozvíjať žalobcovia svoj vzťah s matkou. Stratili osobu, ktorú

milovali. Zadosťučinenie podľa zák. ust. § 13 ods. 1/ Obč. zák. nemôže byť preto postačujúce. Z tohto dôvodu vzniklo žalobcom právo na náhradu nemajetkovej ujmy s poukazom na ust. § 13 ods. 2/ a 3/ Obč. zák.

27. Každý si uvedomuje, že hodnota ľudského života je nevyčísliteľná. Preto nie je možné ani vyčísliť skutočnú ujmu, ktorá vznikla žalobcom v dôsledku úmrtia ich matky. Možné je iba poskytnúť určitú satisfakciu, ktorá sčasti dokáže zmierniť vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale nikdy nenahradí stratu blízkej osoby.

28. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy je nutné posudzovať v zmysle zák. ust. § 13 ods. 3/ Obč. zák. Podľa tohto zákonného ustanovenia sú faktory rozhodujúce pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch taxatívne vymedzené 1) závažnosť vzniknutej ujmy a 2) okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pri posudzovaní závažnosti vzniknutej ujmy bude vždy významným najmä začlenením čiastkového práva v hierarchii čiastkových práv jednotného práva na ochranu osobnosti (zásah do práva na život bude vždy závažnejšou ujmou než zásah do práva na zdravie, obdobne zásah do práva na zdravie s neodstrániteľnými následkami závažnejším než zásah s následkami nepatrnými či dokonca bezo zvyšku odstránenými a pod.), ale tiež posúdenie spôsobilosti celkom konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy (v rámci medzí určených žalobným návrhom) vyvážiť negatívne dopady zásahu. U okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, potom nebude možné prehliadnúť najmä samotnú intenzitu zásahu a jeho povahu (úmyselný trestný čin, resp. zločin by si zjavne zasluhoval vyššiu náhradu než len čin nedbanlivostný, ten zas vyššiu než len priestupok atď.).

29. Vzhľadom k právnej úprave, ktorá pri rozhodovaní o výške peňažnej náhrady neposkytuje (a ani v súčasnosti nedáva) súdom presné vodítka pre jej vyčíslenie, je potrebné prihliadať na judikatúrou ustálené kritériá pre jej určenie. Ide o kritériá, ktoré je možné konštatovať ako na strane poškodeného (osoby oprávnenej), tak na strane škodcu (osoby zodpovednej).

30. Okolnosti, ktoré je potrebné preskúmať na strane poškodeného, môžu byť podľa rozvíjajúcej sa doktríny najmä a) intenzita vzťahu medzi žalobcami a ich matkou, b) otázka hmotnej závislosti medzi žalobcami a ich matkou, c) prípadné poskytnutie inej satisfakcie. Pre výšku náhrady je kvalita vzájomných vzťahov medzi žalobcami a ich matkou kľúčová. Okolnosti na strane osoby zodpovednej (žalovanej ako pôvodcom zásahu), sú a) postoj žalovanej (ľútosť, náhrada škody, ospravedlnenie a i.), b) dopad udalosti do duševnej sféry pôvodcu - fyzickej osoby, c) jeho majetkové pomery. Je úplne zreteľné, že postoj tejto osoby môže podstatným spôsobom ovplyvniť vnímanie ujmy; ústretové správanie, ospravedlnenie, či prejavená ľútosť škodcu môže zmierniť dopady nemajetkovej ujmy, naopak jeho ľahostajnosť, arogancia či vyjadrená bezcitnosť ju môže ešte prehlibiť. Je nutné prihliadať aj na jeho pomery tak, aby bola daná možnosť reálneho uspokojenia priznaných nárokov.

31. Závažnosť ujmy je zrejmá. Strata blízkej osoby je nezvratný, trvalý stav. Nie je možná žiadna zmena. Hodnota života je nevyčísliteľná a rovnako aj jeho strata. V dôsledku tejto straty žalobcovia stratili možnosť tráviť spoločné chvíle s matkou, žalobca v 1/ rade aj možnosť spoločnej domácnosti s ňou. Nemajú možnosť prejavovať svoje city k matke. Boli pretrhnuté ich citové väzby s matkou. Prežívajú smútok nad stratou matky. Jej strata zasiahla do ich práva na rodinný život. Matka im pomáhala, ako sa zhodne vyjadrili žalobcovia. V tomto smere to potvrdili aj všetky svedecké výpovede. Zároveň však bolo nutné zohľadniť, že vzťah žalobcov k matke a matky k nim bol zaťažovaný problémami, ktoré spôsobili žalobcovia svojej matke počas jej života. Žalobca v 1/ rade mal opakovane dlhy. Uvedené je preukázané rozhodnutiami v trestnom konaní. Trápilo ju to. Súčasne to potvrdzuje aj pravdivosť výpovedí svedkýň, že mal problémy s financiami a uvedené sa premietlo aj do jeho vzťahu s matkou a vzťahu jeho matky k nemu. Žalobca v 2/ rade sa dopustil viacerých trestných činov, ako to je to preukázané pripojenými právoplatnými rozhodnutiami. Uvedené malo tiež dopad na vzťah medzi žalobcom v 2/ rade a jeho matkou, ktorá sa tým trápila, čo potvrdzuje nielen výpoveď svedkýň, ale v podstate to vyplynulo aj z vyjadrenia samotného žalobcu. Vyplýva z toho, že vzťah žalobcov a ich nebohej matky nebol tak bezproblémový ako to tvrdili žalobcovia. Takto bolo vyhodnotené prvé zákonné kritérium pre posúdenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy. Vzhľadom na tak definovaný vzťah žalobcov a ich nebohej matky, bola posúdená miera zníženia uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 15,00 % z uplatnenej výšky.

32. Druhým kritériom pre posúdenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú okolnosti na strane žalovanej. Nutné bolo zohľadniť, že žalovaná neoprávnene zasiahla do práv žalobcov porušením

dôležitej povinnosti, keď nevenovala pozornosť vedeniu vozidla, lebo nesledovala situáciu v cestnej premávke. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že nešlo o úmyselný trestný čin, ale čin nedbanlivostný. V registri trestov nemá záznam ako to vyplýva z trestného spisu. Nebola jej dovtedy uložená pokuta za dopravný priestupok. Žalovaná od počiatku prejavovala ľútosť nad stratou matky žalobcov. Prejavovala snahu a ochotu už v priebehu trestného konania riešiť vec mimosúdnou dohodou. Uvedené okolnosti boli vyhodnotené s mierou zníženia uplatnenej výšky náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 15,00 %.

33. Pokiaľ žalovaná poukazovala na rozhodnutie tunajšieho súdu 5C/170/2013, v tom smere je nutné uviesť, že v tom konaní boli okolnosti na strane pôvodcu ujmy vyhodnotené v tak, že nehodu zavinil rýchlou jazdou, najmenej 130 km/hod., keď bola stanovená maximálna rýchlosť 90km/hod., pričom bolo preukázané, že mal sklony k rýchlejšej jazde, nakoľko v priebehu dvoch rokov mu bola až 8 x uložená pokuta za rýchlu jazdu. Z hľadiska závažnosti ujmy tam neboli vyhodnotené žiadne problémy vo vzťahu matky a nebohého jej syna.

34. Žalobcovia si, každý z nich, uplatnili náhradu vo výške 15.000,00 Eur. Pri zohľadnení zníženia v rámci posúdenia oboch zákonom stanovených kritérií, vo výške spolu 30,00 % tak bola priznaná ako dôvodná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 10.500,00 Eur u oboch žalobcov. Je to výška porovnateľná s predloženým vyššie uvedeným rozhodnutím tunajšieho súdu (tam bola priznaná suma 14.000,00 Eur), v ktorom ale na strane žalobkyne existoval vzťah s jej nebohým synom nezaťažený problémami ako v tejto veci u žalobcov. Okrem toho aj okolnosti na strane pôvodcu boli iné, pretože nehodu zapríčinil neprimeranou rýchlou jazdou, keď vysoko prekročil rýchlosť a z dokazovania vyplynulo, že rýchlosť prekračoval častejšie. Vzhľadom na vyhodnotenie všetkých okolností dospel súd k záveru, že suma priznaná žalobcom je spôsobilá poskytnúť určitú satisfakciu, ktorá môže zmierniť vzniknutú ujmu žalobcov. Uvedená výška predstavuje z pohľadu žalovanej sumu, ktorú je možné reálne uspokojiť. Nie je to výška likvidačná. V tomto rozsahu bolo preto žalobe žalobcov vyhovené.

35. Nad sumu po 10.500,00 Eur bola žaloba žalobcov ako nedôvodná zamietnutá. Vyššia suma by už bola nad rámec primeraného zadosťučinenia vzhľadom na všetky okolnosti v tomto konaní preukázané a aj s prihliadnutím na priznanú výšku nemajetkovej ujmy priznaného vo vyššie uvedenom rozhodnutí.

36. Podľa ust. § 262 ods. 1/ C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ust. § 262 ods. 2/ C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Žalobca v 1/ rade a tiež žalobca v 2/ rade mali v konaní čiastočný úspech, pretože v časti ich žaloby bolo vyhovené a v časti bola ich žaloba ako nedôvodná zamietnutá. Každý zo žalobcov žiadal nemajetkovú ujmu vo výške 15.000,00 Eur. To predstavuje 100%. V konaní každému z nich bola priznaná suma 10.500,00 Eur. V tomto rozsahu bol každý z nich úspešný. To predstavuje 70,00 %. V časti po 4.500,00 Eur bola ich žaloba zamietnutá. V tom rozsahu tak boli neúspešní. To predstavuje u každého z nich 30,00 %. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavuje 40,00 % (70,00 % - 30,00 %). Náhrada trov konania im preto bola priznaná v tomto pomere. O ich výške po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne vyšší súdny úradník s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie § 262 ods. 2/ C.s.p.

39. Žalobcovia sú v konaní osobne oslobodení. Vo výške priznanej náhrady boli úspešní a v tom rozsahu žalovaná neúspešná. Z tohto dôvodu s poukazom na ust. § 4 ods. 2/ zák. o súdnych poplatkoch a sadzovníka súdnych poplatkov bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok súdu vo výške 6% z hodnoty sporu, v ktorej bola neúspešná (2 x 10.500,00 Eur : 100 % x 6%).

40. V konaní bolo potrebné vykonať tlmočenie z jazyka slovenského do jazyka maďarského a naopak. Z toho dôvodu bol pribratý tlmočník. Zúčastnil sa pojednávania dňa 08.09.2016 v čase od 8.00 hod. do 11.50 hod. Za tlmočenie si vyúčtoval odmenu v správnej a primeranej výške. Preto mu táto bola priznaná.

41. Štátu náhrada trov konania v súvislosti s odmenou tlmočníka priznaná nebola, nakoľko ide o trovy, ktoré hradí štát a nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu(§ 362 ods. 1/ Csp.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Csp) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Csp).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Csp.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods 1/ Csp.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3/ Csp.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 362 ods. 1/ Csp).